

ad nr. 11-15.

Ændringsforslagene er af redaktionel karakter og foranlediget af toldlovsforslaget.

ad nr. 16.

Forslaget er af redaktionel karakter og en følge af, at bestemmelser om, at det efter merværdiafgiftsloven nedsatte nævn har beføjelser vedrørende en række punktafgiftslove, nu foreslås indarbejdet i de enkelte punktafgiftslove.

ad nr. 17.

Ændringsforslaget er foranlediget af, at de særlige frilagre foreslås ophævet, jfr. toldlovsforslaget.

Til § 2.

Lov om tobaksafgifter — lov nr. 68 af 25. marts 1955 — er senest bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 370 af 6. september 1969. Afgiftssatserne for cigaretter og for røgtobak er senest ændret ved lov nr. 244 af 4. juni 1970 som et led i forhøjelse af merværdiafgiften.

ad nr. 1 og 9.

Ændringerne er konsekvenser af de i toldlovsforslaget indeholdte bestemmelser om afregning af afgifter, som svares i forbindelse med indførslen.

ad nr. 2, 4, 5, 6 og 8.

Ændringsforslagene tager sigte på, at det pålægges de anmeldte virksomheder at betale renter i tilfælde af, at den fastsatte betalingsfrist for afgiften overskrides.

ad nr. 3.

Ændringsforslaget er af redaktionel karakter og foranlediget af toldlovsforslaget.

ad nr. 7 og 11.

Ændringsforslagene er en følge af, at det særlige tobaksafgiftsnævn er ophævet, og at dets beføjelser er overført til det efter loven om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift) nedsatte nævn.

ad nr. 10.

Efter nyere forbrugsafgiftslove indgår ikendte bøder i deres helhed i statskassen. Ændringsforslaget tilsigter, at samme fremgangsmåde følges for så vidt angår bøder efter tobaksafgiftsloven.

Til § 3.

Lov om afgift af vin og øl og om afgift på omsætningen af stærke drikke i restaurationsvirksomheder o. lign. er senest bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 475 af 1. oktober 1969.

Afgiften på omsætningen af stærke drikke i restaurationsvirksomheder o. lign. (restaurationsafgif-

ten) bortfalder med udgangen af marts måned 1971, jfr. § 4 i lov nr. 117 af 29. marts 1969.

ad nr. 1, 9 og 13.

De foreslåede bestemmelser om afgiftsfrihed for vin, som registrerede (afgiftspligtige) virksomheder leverer til diplomatiske repræsentationer m. v., svarer til de gældende regler på dette område.

Bestemmelsen om afgiftsfrihed for vin, som anvendes til teknisk, videnskabeligt eller medicinsk formål m. v., svarer ligeledes til gældende regler.

Det er foreslået at begrænse adgangen til at anvende afgiftsfri vin til fremstilling af andre varer end drikkevarer. Samtidig foreslås bestemmelser om en dækningsafgift af indførte levnedsmidler m. v., som har indhold af vin.

En tilsvarende begrænsning af afgiftsfriheden og bestemmelser om dækningsafgift foreslås i § 5 for så vidt angår afgiften af spiritus. De følgende bemærkninger tager sigte også på disse bestemmelser vedrørende spiritus.

Efter de gældende regler fritages vin og spiritus, som anvendes til fremstilling af andre varer end drikkevarer, for vin- og spiritusbeskatning.

Antallet af bevillinger til sådan afgiftsfritagelse kan anslås til op imod 4.000. I bevillingerne er der foreskrevet en række kontrolforskrifter, som bevillingshaveren skal følge, bl. a. førelse af et særligt forbrugsregnskab. Kontrollen med disse bevillinger er vanskelig og arbejdskrævende. Det er konstateret, at de foreskrevne kontrolbetingelser tilsidesættes i vid udstrækning.

De foreslåede bestemmelser går ud på at begrænse afgiftsfriheden for vin og spiritus til erhvervmæssig fremstilling af ikke-afgiftspligtige varer til tilfælde, hvor kontrolmæssige hensyn ikke i særlig grad taler imod, at bevilling meddeles. Det kan endvidere stilles som betingelse, at den afgiftsfri vin eller spiritus denatureres.

For så vidt angår fremstillingen af kager, fromager, desserter, færdige middagsretter (dinér transportable) o. lign., mener man ikke, det er muligt at etablere rimelige kontrolmæssige vilkår for fortsat at yde afgiftsfrihed.

På andre områder er de kontrolmæssige vilkår derimod rimelige og tilfredsstillende, og bevillingerne til afgiftsfrihed vil derfor kunne opretholdes. Dette gælder f. eks. fremstilling af madessenser, parfumer og toiletmidler, tobaksvarer og chokoladevarer. I adskillige af disse tilfælde har det vist sig muligt at denaturere de benyttede afgiftspligtige varer. En del af de nævnte vareområder er endvidere beskattede med punktafgifter, således at der